

[Niels Ravn.]

dyr. Men dressur er jo fortsat tilladt efter lovforslaget, som det er fremsat af ministeren. Det er kun vilde dyr, som ikke må dresseres. For mig er det ganske uklart og fortsat helt uafklaret, hvorvidt dressur i og for sig er mere generende for det ene dyr end for det andet dyr. Det afgørende er jo ikke, om man får fastslået begrebet vilde dyr; det afgørende er, hvorledes dyrene føler dressuren. Nu skal jeg ikke komme ind på dyrepsykologi, det vil tage for lang tid. Men for mig er der ingen tvivl om, at ud fra hestens anatomiske bygning vil det være meget mere ubehageligt for en hest end for et rovdyr at blive underkastet dressur. Den smidige natur, som et rovdyr har, generes ikke af at måtte foretage de krumspring, som der er tale om, men for en hest med dens stive bygning og dens muskulatur og sener og bånd tror jeg ikke det er særlig behageligt at gå på bagbenene eller lave andre kunster. Det vil dog fortsat være tilladt.

Det hele, sagde den højtærede justitsminister for lidt siden, er uklart. Og det er situationen i en nøddeskal. Det hele er uklart. Og netop derfor vil vi ikke være med til at give en sådan vidtgående dispensationsret. Der er overhovedet intet klaret op, og derfor har vi stillet vore ændringsforslag, der i hvert fald i nogen grad klarer de ting op, som den højtærede minister også her har givet udtryk for stadig er uafklarede.

**Skræppenborg-Nielsen:** Under henvisning til Hartvig Frisch fremkom den højtærede justitsminister under den foregående sags behandling med nogle udtalelser om, hvordan man bar sig ad i gamle dage, når stillede ændringsforslag ikke blev vedtaget. De samme betragtninger må vel gælde også her ved de af et mindretal stillede ændringsforslag, ikke sandt, højtærede justitsminister? Eller måske er den højtærede justitsministers betragtninger kun gældende, når det er mit parti, der stiller ændringsforslag?

**Iver Poulsen:** Jeg vil gerne sige et par ganske få ord til de ærede medlemmer hr. Vagn Bro og hr. Niels Ravn. Jeg vil bede dem om at læse deres eget ændringsforslag, hvor der står, at en ansøger om tilladelse

til at udøve dressur skal henvende sig til justitsministeren, og så står der: „Tilladelse, der meddeles af justitsministeren, kan kun udstedes til personer, som af de veterinære myndigheder . . . . skønnes egnede hertil.“

Jeg ved udmærket godt, hvilket arbejdsfelt veterinærpolitiet har, eftersom jeg selv tilhører veterinærpolitiet i Viborg amt. Vi har i hvert tilfælde aldrig været stillet over for en opgave, hvor en politibetjent og en dyrlæge i veterinærpolitiet skulle afgøre, hvorvidt en mand er egnet til det ene eller det andet. Det er veterinære spørgsmål, vi skal have med at gøre; og det var det, jeg fremhævede. Jeg kan ikke sige andet, end at man her vil henlægge en opgave til veterinærmyndighederne, som de ingen forudsætninger har for at løse og efter min bedste overbevisning sandelig heller intet ønske har om at blive blandet ind i.

**Helga Pedersen:** Der har været sagt adskilligt om det vanskelige problem, hvad man skal forstå ved udtrykket vilde dyr, og det er for så vidt beklageligt, at vi må erkende, at vi ikke i udvalgets arbejde er nået til en bestemt afgrænsning af dette begreb. Det vil altså sige, at man i virkeligheden vil overlade afgrænsningen til en eventuel praksis og en eventuel domstols praksis.

Jeg synes, det vil være rigtigt at fremkomme med den udtalelse, der på et ret sent tidspunkt blev fremsendt til udvalget fra formanden for Foreningen for Dyrenes Beskyttelse i Danmark, lektor Hans Hvass, som vel må siges at være en af de meget sagkyndige på dette område. Han skrev til os, at han efter at have tænkt over spørgsmålet om, hvad et tamt dyr er, var kommet til det resultat, at et tamt pattedyr er et dyr, der tilhører en af de arter, der her i Danmark i almindelighed holdes som husdyr, altså heste, okser, svin, får, geder, hunde og katte, og at modsætningsvis andre pattedyr måtte betragtes som vilde dyr, selv om de eventuelt holdes som tamdyr i fremmede lande. Jeg synes i hvert tilfælde, at denne afgrænsning er værdifuld for den praksis, som vil blive indledt omkring denne lov. Det er naturligvis ganske klart, at dressuren virker forskelligt og dressurmuligheden er forskellig for de forskellige